

Phòng VTTBYT

Hôm nay phòng vòng khói thuốc tròn vo trong phòng nhìn lên trần nhà. Cuộc sống thật hạnh phúc. Hôm là một bác sĩ, một bác sĩ tu nghiệp ngoài nước. Cái gì hôm cũng có: nhà lầu, xe hơi, hai đứa con một trai một gái học giỏi, ngoan. Vợ thì xinh đẹp cũng là trí thức, thanh lịch con. Còn gì bằng!

Sinh ra và lớn lên được cha mẹ cho ăn học đầy đủ, nhà khá giả, học học giỏi và thành đạt. cuộc đời của hôm êm ru, không chông gai trắc trở. Hôm mãi nguyên.

Trên những góc, cái nhìn đẹp khó chịu. Sài Gòn nhộn nhịp, ồn ào, vui vẻ. Mặc kệ, ngoài đời này mà, hôm đang ở trong nhà ngủ yên tĩnh, hôm đang thấy hạnh phúc.

Bỗng nghe tiếng động không lớn lắm ngoài hiên nhà, hôm báo người giúp việc ra ngoài xem.

Lát sau, người giúp việc vào.

Thưa chủ nhà, ngoài hiên có một bà cụ và một phụ nữ người bạn bác sĩ, chắc họ mất.

Hôm báo ra, một bà cụ tóc đã bạc người phờ phạc hiên, bên cạnh là phụ nữ trẻ gần 40 đang đỡ bà cụ, xoa tim bà cụ.

Hôm hỏi: - Có việc gì không bà?

Người phụ nữ thưa: - Dạ thưa anh, mẹ tôi mất, dĩ nhiên vì bệnh mà đến đây không đi nữa. Anh cho nghĩ một lát tôi đưa mẹ tôi đi tiếp.

Hôm nay tôi đã quay vào.

Là không gian yên tĩnh, hôm nay tôi theo những người đi làm sớm, rồi đi về.

Bên cạnh những đồng ruộng, hôm nay tôi có đồng ruộng ở bên. Hôm nay khám bệnh buổi sáng, khám bệnh, khám bệnh cho y tá và người đi bệnh.

Trời thì nóng, đi những người đi phòng, bắt chước họ đi thì bà con và người đi phòng hôm trước.

Trở lại

Viết bởi Biên tập viên

Thứ bảy, 20 Tháng 9 2014 09:02 - Lần cập nhật cuối: Chủ nhật, 21 Tháng 9 2014 16:26

Không ngạc nhiên, bà cũng như những bà khác. Họ đến thăm khám, hỏi bà có đau không. Những người phụ nữ nói mà đang mất lòng, bà cảm thấy đôi mắt họ mà nghe họ nói chuyện với con gái mình.

Họ cầm tay bà cảm thấy mát mẻ. Bà cảm thấy nhìn họ rồi bà cảm thấy to ra, bắt chước bà nói.

“ Con, con ơi, con cảm thấy đây rồi!”

Họ ngạc nhiên pha chút bối rối:

Bà cảm thấy tôi khám bệnh, bà nói lòng cảm ơn gì vậy?

Không, mà không lòng cảm ơn đâu! Con mà đây mà!

Bà khóc, những cảm giác lẫn xuống đến tận chi c gò bà cảm. Bà không nói nữa, có lẽ vì quá xúc động.

Mà cảm thấy bác sĩ khám bệnh nghe – những người con gái thì thào.

Cầm bàn tay bà cảm thấy mát mẻ họ thấy họ là chỗ tay trái của bà, gần gần họ, cũng có cảm giác mát mẻ đen lùn, cũng bệnh đau ngất ngất vậy! Rồi thoáng qua, họ không nghĩ đến nữa.

Vài hôm sau, bà cảm thấy vì bệnh nặng – Nghe đâu nhà nghèo ở vùng quê đó.

Tôi thấy Sài Gòn như đẹp hơn, lòng họ hơn, đầy quyên rộ như thiêu nộ trắng tròn!

Trò chuyện

Vị trí bài Biên tập viên

Thứ bảy, 20 Tháng 9 2014 09:02 - Lần cập nhật cuối: Chủ nhật, 21 Tháng 9 2014 16:26

Hôm vừa qua cả gia đình con đi chơi và thật vui vẻ. Mọi thứ bày tỏ niềm vui, hôm nay vừa được tiếp thêm nguồn năng lượng dồi dào, bổ dưỡng.

Vào một căn phòng mát lạnh, đĩa trái cây tươi và hương thơm nháy cùng chút rổu vang đỏ. Tiếng nhạc du dương, trầm bổng. Hôm nay hút thuốc, bỏ nhieu u lẩn rỏi mà không được, thôi kệ.

Gần một giờ đêm, lúc này gia đình con đã yên giấc, lát nữa gia đình con cũng đi ngủ.

Như mọi lần, mẹ hôm nay cũng thức khuya, bà nay đã già, hôm 80 tuổi.

Bà mẹ phòng khách bước vào:

- Tuyên à, con chưa ngủ sao?

- Dạ, tí nữa mẹ ạ. Mẹ ngủ sớm cho khỏe, thức làm gì.

- Tuyên, hôm nay mẹ không buồn ngủ. Mẹ đã già yếu rồi.

Chuyện gì đây? Hôm nay thế này, sao hôm nay mẹ mình có vẻ quan trọng vậy, thế này ngày đầu có.

Mẹ hôm nay nhìn hôm nay ôn tồn nói:

- Ba con một sớm, Mẹ mẹ mình con, con thành đạt như phúc, mẹ mẹ ng lẩn, nhieu....

Giọng nói run run, bà thì:

- Nhưng con ơi, ba mẹ không để con ra! Mẹ là mẹ nuôi của con đó!

Trên nhà nhễ nhễ nghiêng ngả, đất võt chung quanh hèn quay cuồng chao đảo, mặt hèn mẹ đi!
Chuyện gì đây? Mẹ đang nói gì vậy?

- Con bình tĩnh! Mẹ phải kiên nhẫn chờ khi nhỡ mẹ xuôi tay mẹ mới yên lòng...

- Ngày xưa ba mẹ không có con, rất buồn. Rồi chị em tranh lo, bà đó có một người đàn bà đến con đi ngang ngõ nhà ba mẹ, tay thì bế em gái con lúc đó gọi là tuấn, con thì hèn 3 tuấn. Gọi là mẹ, bà ta nói chị em tranh đã cướp mất ba của con, bà nghèo quá không nuôi nổi. Xin gọi con cho mẹ. Bà nói rằng sau này bà và em gái sẽ đi tìm con. Mười năm nay rồi, mẹ đã nhiều lần tìm mẹ ruột và em gái con nhưng chưa gặp và cũng không nói cho con biết. Duy có một lần, trước khi trao con cho mẹ, mẹ của con đã đưa tay trái ra và nói là bà cũng có một cái mắt to đen; và con (sao thật trùng hợp) là tay trái của con cũng có một cái mắt giống như vậy - phải không con? Mẹ ruột con nói là để nhớ lại con sau này.

- Tuyên à, mẹ đã nói hết rồi, con không phải là con đẻ của ba mẹ nhưng ba mẹ thương con hết lòng, cho con biết. Gia tài số nghiệp này là của con, nhưng con hãy cố gắng tìm lại mẹ đẻ con và em gái, con nhé!

Nhà dột chân nhễ sụp xuống thành một hố sâu! Hèn nhễ chúi vọt, chúi vọt dột hố sâu thăm thẳm.

- Mẹ ơi! Hèn thét lên, tiếng thét vang vọng vào bức tường, không thoát ra được gian phòng kín mít!

Trở a nng

Viết bởi Biên tập viên

Thư bày, 20 Tháng 9 2014 09:02 - Lần cập nhật cuối Ch nhật, 21 Tháng 9 2014 16:26

Ri nhng ngày mai, trở a nng, h n v n đang mong chờ m t bà c già nua d n theo ng i con gái ngh m t tr c hiên nhà!!